

Малката Шаферка

Не тупай тъй припрѣно,
ти малко сърдчице
Внимателни бждете,
вий палавки ржце!

Че нѣжна паяджина
е булскията вуалъ,
тъканъ е отъ коприна,
отъ първи снѣгъ по-бѣлъ.

Богато е надипленъ,
а лекичъкъ — перце...
Какъ гордо днесъ го носятъ
и дветѣ ми ржце!

Ахъ, какъ пристжпамъ важно
следъ булката и азъ!

Народъ се трупа много
да гледа само насъ.

И чувамъ — нѣкой казва:
„Какъвъ разкошенъ платъ!
На малката въ ржетѣ
какъвъ вуалъ богатъ!

Каква красива булка!
Очитѣ ѝ — синчецъ,
коситѣ — сякашъ злато
подъ булския вѣнецъ!“

На булката по хубостъ
била съмъ азъ сестра...
Ехъ, шаферка да бждешъ
съвсемъ не е игра!

Калина Малина